

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžnz/6/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898514
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9015898514.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Edenred Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, právne zastúpený: DEDÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 45, Bratislava, IČO: 35 906 464 a Advokátska kancelária Tomáš Kamenec, s.r.o., sídlom Mlynské Nivy 45, Bratislava, IČO: 36 855 995, proti odporcovi: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová 24, Bratislava, o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Účastníci n e m a j ú p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

I.

Navrhovateľ podal dňa 14.08.2015 na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „prvostupňový súd“) návrh na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorým sa domáhal, aby:

1. Najvyšší súd zakázal odporcovi pokračovať v porušovaní práv navrhovateľa, ktoré spočíva v akomkoľvek nakladaní s údajmi, informáciami a dátami (najmä prehliadaní, vytváraní rozmnožení v elektronickej, papierovej alebo inej forme, poskytovanie inej osobe) uloženými na nosičoch, ktoré tvoria prílohy č. 3 - 7 zápisnice č. IZ-342/2014 zo dňa 13.08.2014 z inšpekcie realizovanej v priestoroch navrhovateľa dňa 13.08.2014 ako aj ich akýchkoľvek existujúcich rozmnožení.

2. Ďalej, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zakázal odporcovi pokračovať v porušovaní práv navrhovateľa, ktoré spočíva v akomkoľvek použití údajov, informácií a dát uložených na nosičoch, ktoré tvoria prílohy č. 3 - 7 zápisnice č. IZ-342/2014 zo dňa 13.08.2014 ako aj ich akýchkoľvek rozmnožení pri prešetrovaní a akomkoľvek konaní.

3. Rovnako, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil odporcovi povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, za prítomnosti zástupcu navrhovateľa zničiť údaje, informácie a dáta uložené na nosičoch, ktoré tvoria prílohy č. 3 - 7 zápisnice

č. IZ-342/2014 zo dňa 13.08.2014 z inšpekcie realizovanej v priestoroch navrhovateľa dňa 13.08.2014 ako aj ich akékoľvek rozmnoženiny (v elektronickej, papierovej alebo inej forme) spôsobom, ktorý zaručuje nemožnosť obnovy údajov, informácií a dát (v prípade elektronických dát minimálne štandardom DoD_5220.227-pass alebo ekvivalentom).

4. Ďalej, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zakázal odporcovi pokračovať v porušovaní práv navrhovateľa, ktoré spočíva v akomkoľvek použití údajov, informácií a dát (vrátane vytvorenia a použitia ich rozmnoženín), v ktorých navrhovateľ vystupuje ako odosielateľ alebo príjemca, získaných v rámci inšpekcií vykonaných dňa 13.08.2014 v priestoroch spoločností: DOX - Stravné lístky, spol. s r.o., so sídlom Kalov 356, Žilina, IČO: 36 391 000 (zápisnica č. IZ-343/2014), LE CHEQUE DEJEUNER s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/D, Bratislava (zápisnica č. IZ-344/2014), SODEXO PASS SR, s.r.o., so sídlom Tomášikova 64, Bratislava (zápisnica č. IZ-345/2014) a v prípade VAŠA SLOVENSKO, s.r.o., so sídlom Račianske mýto 1/B, Bratislava, IČO: 35 683 813 aj v rámci pokračovania inšpekcie dňa 14.08.2014 (zápisnica č. IZ-346/2014 a IZ-349/2014).

5. Ďalej, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil odporcovi povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, za prítomnosti zástupcu navrhovateľa zničiť všetky údaje, informácie a dáta, v ktorých navrhovateľ vystupuje ako odosielateľ alebo príjemca, získané v rámci inšpekcií vykonaných dňa 13.08.2014 v priestoroch spoločnosti DOX - Stravné lístky, spol. s r.o. so sídlom Kalov 356, Žilina, IČO: 36 391 000 (zápisnica č. IZ-343/2014), LE CHEQUE DEJEUNER s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/D, Bratislava (zápisnica č. IZ-344/2014), SODEXO PASS SR, s.r.o., so sídlom Tomášikova 64, Bratislava (zápisnica č. IZ-345/2014) a v prípade VAŠA SLOVENSKO, s.r.o., so sídlom Račianske mýto 1/B, Bratislava, IČO: 35 683 813 aj v rámci pokračovania inšpekcie dňa 14.08.2014 (zápisnica č. IZ-346/2014

a IZ-349/2014) ako aj ich akékoľvek rozmnoženiny (v elektronickej, papierovej alebo inej forme) spôsobom, ktorý zaručuje nemožnosť obnovy údajov, informácií a dát (v prípade elektronických dát minimálne štandardom DoD_5220.227-pass alebo ekvivalentom).

Ďalej žiadal, aby mu najvyšší súd priznal náhradu trov konania.

Navrhovateľ uviedol, že dňa 13.08.2014 bola vykonaná inšpekcia pracovníkmi odporcu v priestoroch navrhovateľa. Inšpekciu vykonali pracovníci Mgr. S. X., Mgr. J. X., PhD., Mgr. P. T. a Mgr. J. Q.. O priebehu inšpekcie bola spísaná zápisnica č. IZ-342/2014. V rámci inšpekcie bola navrhovateľovi odňatá dokumentácia vyžiadaná pracovníkmi odporcu (príloha č. 2 zápisnice). Rovnako bolo realizované vyhľadávanie vo vybraných počítačoch (e-mailové kontá, pevné disky) zamestnancov navrhovateľa podľa vybraných kľúčových slov. Všetky vyhľadané dáta boli bez akejkoľvek čo i len minimálnej revízie skopírované na médiá, ktoré tvoria prílohu č. 3 - 7 zápisnice. Navrhovateľovi bolo doručené oznámenie zo dňa 03.12.2014 o termíne odpečatenia a prehliadania dokumentov získaných v priebehu inšpekcie. Navrhovateľ podľa zákona č. 9/2010 Z.z. podal sťažnosť proti postupu orgánu verejnej správy dňa 17.07.2015. Táto nebola doposiaľ vybavená. Navrhovateľ poukázal na čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, čl. 8 Dohovoru, čl. 7 Charty a čl. 152 ods. 4 Ústavy. Ďalej poukazuje na to, že prehliadanie dokumentov bolo začaté dňa 08.12.2014, kedy už pracovníci odporcu neboli poverení. Uvádza rozsudok ESLP vo veci DELTA PEKÁRNY a.s. proti Českej republike. Navrhovateľ má za to, že postup odporcu pri inšpekcii realizovanej v priestoroch navrhovateľa dňa 13.08.2014, zápisnica č. IZ-342/2014, ako aj toho istého dňa v priestoroch ostatných účastníkov konania, odňatie dát v elektronickej podobe a akékoľvek nakladanie s týmito dátami sú v rozpore so zákonom o hospodárskej súťaži a nemajú podklad ani v akomkoľvek inom právnom predpise. Orgán verejnej správy neoprávnene zasiahol do práv navrhovateľa garantovaných v čl. 8 dohovoru, čl. 16 a 19 ústavy ako aj čl. 7 charty. Obmedzenia práv navrhovateľa boli vykonané bez zákonného podkladu v rozpore s čl. 13 ústavy a postup pri inšpekciách dňa 13.08.2014 a 14.08.2014 sa prieči čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy.

II.

Odporca vo vyjadrení k návrhu uviedol, že najprv je potrebné vyjadriť sa k prípustnosti návrhu navrhovateľa. Odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Sžz/1/2013 zo dňa 17.10.2013 ohľadom plynutia subjektívnej 30-dňovej lehoty na podanie návrhu. Tento právny názor bol podporený aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžz/9/2014 zo dňa

29.07.2015. Inšpekcia bola vykonaná dňa 13.08.2014, návrh bol spísaný dňa 13.08.2015 a doručený súdu dňa 14.08.2015. Okrem podania sťažnosti najvyšší súd ako podmienku prípustnosti návrhu požadoval vznesenie námietok proti daným úkonom počas inšpekcie. Navrhovateľ žiadne námietky nevzniesol. Navrhovateľ síce podal sťažnosť, ale toto jeho podanie nemohlo byť podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach posúdené ako sťažnosť, pretože odstránenie nedostatkov uvádzaných v tomto podaní je upravené iným právnym predpisom, ktorým je v danom prípade správny poriadok a zákon č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOHS“). Vzhľadom k tomu, že na vybavenie takéhoto podania je príslušný úrad, podanie sa navrhovateľovi nevrátilo a vec bola postúpená na vybavenie odboru kartelov. Odporca uviedol, že podmienky prípustnosti návrhu neboli splnené a navrhuje, aby najvyšší súd návrh zamietol ako neprípustný. Pokiaľ ide o dôvody návrhu vo veci samej, odporca sa k nim vyjadril na ďalších 30 stranách.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie o návrhu navrhovateľa na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p. (§ 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 veta prvá O.s.p.) a skúmajúc, či trvajú dôvody na ďalšie konanie (§ 250v ods. 6 O.s.p.) dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť.

Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa článku 46 ods. 2 Ústavy SR kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa článku 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecných záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa § 250v ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 2 O.s.p. orgán, proti ktorému návrh smeruje, je orgán, ktorý podľa tvrdenia uvedeného v návrhu vykonal zásah; v prípade zásahu ozbrojených síl, ozbrojeného zboru alebo iného verejného zboru je to orgán, ktorý tento zbor riadi, alebo ktorému je taký zbor podriadený.

Podľa § 250v ods. 3 O.s.p. návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, alebo ak sa navrhovateľ domáha len určenia, že zásah bol alebo je nezákonný. Návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 250v ods. 4 O.s.p. súd o takom návrhu rozhodne rozsudkom. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku rozsudku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a lehotu, v ktorej má orgán verejnej správy túto povinnosť vykonať. Povinnosť spočíva v zákaze pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Ustanovenie § 250 sa uplatní rovnako. Súd návrh zamietne, ak nie je dôvodný alebo návrh nie je prípustný.

Podľa § 250v ods. 5 O.s.p. navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Podľa § 250v ods. 6 O.s.p. súd konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Podľa § 250v ods. 7 O.s.p. proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 250v ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Konanie sa začína žalobou, v ktorej bude fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdiť, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak takýto zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

V žalobe preto žalobca musí tvrdiť, že

- bol ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, musí ísť o jeho práva a záujmy, inak žaloba nemôže byť úspešná,
- ide o zásah, ktorý nie je rozhodnutím, a jeho účinky priamo dopadajú na žalobcu,
- dôsledky zásahu trvajú alebo objektívne hrozí jeho opakovanie,
- vyčerpal všetky prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný zákon tak, ako je to v konaní proti nečinnosti správneho orgánu,
- dodržal zákonom ustanovenú lehotu na podanie žaloby, ktorá je 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.

Ochrana verejných subjektívnych práv fyzických a právnických osôb zo strany správnych súdov má subsidiárny charakter vo vzťahu k ochrane, ktorú poskytujú orgány verejnej správy. Preto fyzická alebo právnická osoba, ktorej práva boli porušené alebo ohrozené má sa prioritne domáhať ochrany svojich práv na správnom orgáne. Ak nedošlo k náprave ochrany zo strany orgánu verejnej správy, je možné, aby sa fyzická alebo právnická osoba domáhala ochrany svojich práv na správnom súde. Vyplýva to z historicky daného a v Slovenskej republike garantovaného postavenia správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahrádzanie vecných kompetencií orgánov verejnej správy, ale zabezpečenie ich kontroly nezávislou súdnou mocou.

Účel konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je poskytnutie súdnej ochrany fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a tento zásah bol zameraný proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný za predpokladu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie. Súdne konanie je zárukou, že súd vyslovenie povinnosti odporcu nepokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom, vytvorí reálny predpoklad na odstránenie nezákonného stavu, ktorý vznikol protiprávnym konaním, prípadne aj nekonaním orgánu verejnej správy.

Právna úprava správneho súdnictva v piatej časti O.s.p. na rozdiel od konania v občianskoprávných veciach ustanovuje rigoróznú úpravu jednotlivých druhov konaní. To platí aj pre konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p. keďže v odseku 8 citovaného ustanovenia je stanovené, že na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 250v O.s.p. pojem „zásah“ nedefinuje a jeho definíciu neobsahuje ani iný zákon. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ide o súdnu ochranu pred faktickými nezákonnými zásahmi orgánov verejnej moci, ktoré nie sú rozhodnutím alebo iným individuálnym aktom. Judikatúra považuje za zásah nezákonný, resp. v širšom zmysle protiprávny útok orgánu verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúci v postupe orgánu verejnej správy alebo v jeho činnosti, úkone, pokyne. Musí ísť o priamy zásah do subjektívnych

verejných práv. Takýto zásah orgánu verejnej správy správny súd nemôže zrušiť, môže však správnemu orgánu zakázať, aby v porušovaní dotknutého práva pokračoval a ak je to možné, správnemu orgánu prikázať, aby v porušovaní dotknutého práva nepokračoval, a tiež, ak je to možné správnemu orgánu prikázať, aby obnovil stav pred zásahom. Cieľom ochrany podľa § 250v O.s.p. je teda ukončenie nezákonného zásahu správneho orgánu, proti ktorému sa fyzická alebo právnická osoba nemôže brániť inými prostriedkami.

K definícii pojmu nezákonný zásah najvyšší súd poukazuje na skoršie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžz/1/2010, R. 43/2011, ... ide o súdnu ochranu pred faktickými nezákonnými zásahmi orgánov verejnej moci, ktoré nie sú rozhodnutím alebo iným individuálnym aktom. Judikatúra považuje za zásah nezákonný resp. v širšom zmysle protiprávny útok orgánov verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúci v postupoch orgánu verejnej správy alebo v jeho činnosti, úkone, pokyne, prípadne nečinnosti. Musí ísť o priamy zásah do subjektívnych verejných práv (napr. porušenie práva na život, práva na osobnú slobodu, práva na ochranu vlastníctva, práva na ochranu obydlia a pod.). Takýto zásah orgánu verejnej správy správny súd nemôže zrušiť, môže však správnemu orgánu zakázať, aby v porušovaní dotknutého práva pokračoval a ak je to možné správnemu orgánu prikázať, aby obnovil stav pred zásahom. Cieľom ochrany podľa § 250v OSP je teda ukončenie nezákonného zásahu správneho orgánu, proti ktorému sa fyzická alebo právnická osoba nemôže brániť inými prostriedkami.

Najvyšší súd posúdil návrh navrhovateľa v intenciách definíčných znakov, ktorými je nezákonný zásah vymedzený v ust. § 250v O.s.p. a dospel k záveru, že odpadli dôvody na ďalšie konanie.

Návrh bol doručený najvyššiemu súdu dňa 14.08.2015. Z pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 11. februára 2016 bolo odporcom vydané prvostupňové rozhodnutie č. 2016/KH/1/1/004 vo veci samej.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ napáda skutočnosť, ktoré budú preskúvané Radou úradu v druhostupňovom konaní, a v rámci nich skutočnosť, ktoré ako úkony správneho orgánu vykonávané v správnom konaní ani nemôžu byť predmetom návrhu v zmysle § 250v O.s.p., najvyšší súd zastáva názor, že musí návrh zastaviť. V tejto súvislosti poukazuje i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.11.2012, sp.zn. 3Sžz/2/2012 (publikované pod č. 98 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov SR 7/2013), kde sa okrem iného uvádza: „Správne konania, vedené pred orgánmi verejnej správy sú obvykle zakončené vydaním administratívneho rozhodnutia, ktoré je preskúmateľné súdom v správnom súdnictve. Postup správneho orgánu predchádzajúci vydaniu rozhodnutia je následne súdom preskúmaný v konaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Návrhom na ochranu pred nezákonným zásahom nie je možné úplne negovať vedenie a účinky správneho konania. V prípade, ak by súd v rámci konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy preskúmaval zákonnosť, resp. prípustnosť vedenia správneho konania, dopustil by sa predčasného konania, ktoré by zasahovalo do právomoci orgánov verejnej správy. Takýmto konaním by došlo k prelínaniu súdnej moci s mocou výkonnou. Prieskum zákonnosti postupu správneho orgánu v rámci správneho konania je súčasťou prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, preto nie je možné v rámci konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy preskúmať zákonnosť správneho konania, ktoré predchádza vydaniu administratívneho rozhodnutia.“

Správny súd nemôže svojou rozhodovacou činnosťou nahradiť správnu úvahu a rozhodnutie orgánu verejnej správy, inak by poprel zmysel a úlohu správnych orgánov. Ak sa teda navrhovateľ domnieva, že postupom odporcu boli v správnom konaní porušené jeho práva a oprávnené záujmy, bude sa ich ochrany mať možnosť domáhať prostredníctvom žaloby na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu, po vydaní druhostupňového rozhodnutia v administratívnom konaní.

Správne konania vedené pred orgánom verejnej správy sú obvykle zakončené vydaním administratívneho rozhodnutia, ktoré je preskúmateľné súdom v správnom súdnictve. Postup správneho orgánu predchádzajúci vydaniu rozhodnutia je následne súdom preskúmaný v konaní o žalobe na

preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Začatie samotného správneho konania v tejto veci bude rovnako, ako zákonnosť celého postupu odporcu v správnom konaní až predmetom súdneho prieskumu o žalobe na preskúmanie zákonnosti správneho orgánu, a to vrátane dôkazov, ktoré budú tvoriť podklad pre vydanie rozhodnutia odporcu. Všetko za predpokladu, že budú splnené zákonné podmienky vyplývajúce z § 244 a nasl. O.s.p.

Najvyšší súd opätovne zdôrazňuje, že odporca už vydal prvostupňové rozhodnutie, ktoré navrhovateľ napadol rozkladom a v súčasnosti prebieha konanie na druhostupňovom správnom orgáne. Keďže navrhovateľ podal na najvyšší súd návrh na ochranu pred nezákonným zásahom, od odporcu si najvyšší súd vyžiadal celý administratívny spis a z toho dôvodu nemohol odporca ukončiť rozhodovanie o rozklade. Správny orgán bude v konaní pokračovať po vrátení administratívneho spisu.

Konanie v správnom súdnictve nie je „pokračovaním“ správneho konania. Ochrana verejných subjektívnych práv fyzických a právnických osôb zo strany správnych súdov má subsidiárny charakter vo vzťahu k ochrane, ktorú poskytujú orgány verejnej správy. Preto fyzická alebo právnická osoba, ktorej práva boli porušené alebo ohrozené, má sa prioritne domáhať ochrany svojich práv na správnom orgáne. Ak nedošlo k náprave a ochrane zo strany orgánov verejnej správy, je možné, aby sa fyzická alebo právnická osoba domáhala ochrany svojich práv na správnom súde. Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že v prípade, ak by v tejto veci konal, posudzovať by na základe návrhu navrhovateľa rovnakú vec ako bude posudzovať Rada úradu - druhostupňový správny orgán v správnom konaní, čím by došlo k situácii, že súd vlastne nahrádza rozhodovanie správneho orgánu a súdny zásah tak stráca subsidiárny charakter. Zásah súdu v prípade ochrany pred nezákonným zásahom by mal naopak nastúpiť práve v prípade, ak nápravu ešte nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, nakoľko vo veci ešte správny orgán nerozhodol. Navrhovateľ rozhodnutie prvostupňového orgánu v rámci zákonnej lehoty napadol riadnym opravným prostriedkom - rozkladom, ktorý obsahuje aj námietky aké sú obsiahnuté v návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom odporcu. Preto nie je v tomto štádiu súdneho konania dôvod preskočiť druhý stupeň administratívneho konania a posudzovať tú istú vec súdom.

Začaté správne konanie je aktuálne v štádiu, keď bolo vydané prvostupňové rozhodnutie Protimonopolného úradu SR č.k. 2016/KH/1/004 dňa 11.02.2016.

S poukazom na uvedené skutočnosti dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že odpadol dôvod na ďalšie konanie a preto konanie zastavil. Najvyšší súd nepovažoval ďalej za nevyhnutné a ani účelné, vzhľadom k tomu, že neboli splnené zákonom stanovené procesné podmienky, zaoberať sa podrobnejšie všetkými ďalšími namietanými skutočnosťami.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.